

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, 1. ЈУН 1995.
БРОЈ 37. ГОДИНА VI

Поносна и непокорна ОТАЏБИНО СРБИЈО

Браћо Срби и сестре Српкиње,

Дошло је време да се мења власт у Србији!

Сазрели су услови да срушимо издајнички и криминални режим Слободана Милошевића и Социјалистичке партије Србије.

Из душе српског народа, из земље српске, из неба, из камена, из воде одјекује у поклик срочена воља да Србија више црвеног зулума неће трпети.

Време је да црвену вештицу из Толстојеве улице, лажног академика и набегеног интелектуалца Миру Марковић научимо памети. Да јој убедљиво ставимо до знања да Србијом више никада неће овладати црвена комунистичка куга. Да јој докажемо да је народ српски већ одавно постигао национално помирење и да више никада неће водити унутрашње идеолошке ратове. Да је уверимо да је за све Србе парламентарна демократија, цивилизовани правни поредак, либерална капиталистичка економија и социјална правда једина могућа стратешка оријентација државотворне политике.

Време је да неокомунистичког диктатора Слободана Милошевића отерамо на сметлиште историје, да у народним песмама одмени Вука Бранковића, да га привежемо за стуб срама као највећег издајника који је уопште запамћен у српској историји.

Чег год се својом руком дохватио Слободан Милошевић у његовој се руци осушило. Својом глупошћу, кувачлуклом и психопатским склоностима довео је у питање све тековине ослободилачких ратова које је српски народ водио у протекла два века. Упропастио је нашу економију,

установио поредак криминала и проузроковао социјалну беду која се не памти још од времена турског ропства.

Наше огорчење је утолико веће што смо као народ све донедавно веровали Слободану Милошевићу. Будно је наше наде косовским заветом, враћао понос, националну част и достојанство рушењем шиптарских сепаратиста, војвођанских аутономаша и црногорских зеленаша. Заклињао се да ће сви Срби живети у једној држави и да се Србија сагнувати неће. Подстрекавао је западне Србе на ослободилачки рат, наоружавао их и потпомагао успостављање Републи-

ке Српске Крајине и Републике Српске. Подстицао је упућивање добровољаца из Републике Србије и Републике Црне Горе. Многи српски борци за слободу гинули су с његовим именом на уснама. Представљао је највећу наду пострадалима, рањенима, обогаленима, прогнанима и пониженима. Ратни сирочићи су у њему другог оца видели а у отаџбини Србији мајку која их никада неће оставити на цедилу.

А онда, када су западним Србима његова подршка и помоћ били најпотребнији, Слободан Милошевић је брутално погазио све своје заклетве и издао. Прихватио је бескрупулозно

све захтеве великих сила и српских непријатеља почевши од Венс-Овеновог плана па надаље. Тражио је капитулацију западних српских република и на светој српској реци Дрини успоставио много грђу блокаду и санкције од оних којима је Савезна Република Југославија изложена од стране светских моћника. Не дозвољава ни да се црквене свече, храна и лекови за децу пренесу преко новопостављених граничних прелаза под контролом страних полицајаца и шпијуна.

Предао је Слободан Милошевић новом усташком поглавнику Фрањи Туђману српску Западну Славонију тако што је преко својих агената Борислава Микелића, Горана Хаџића и комунистичке банде из позадинских официрских политичких кухиња спречило ефикаснију српску одбрану. На милост и немилост усташким зверима оставио је хиљаде српске деце, жена и немоћних старца. Хрватски тенкови су гусеницама газили српску нејач, митраљирали и гранатирани избегличке колоне док је београдска државна телевизија еуфоријично прослављала комунистички празник 1. мај. Руке комунистичког тиранина Слободана Милошевића до рамена су умазане невином крвљу српске деце из Западне Славоније, а случајно преживелима Милошевићева полиција после није дозвољавала ни улазак у Србију.

Начелно је Слободан Милошевић пристао да призна Хрватску и Босну и Херцеговину у авиојевским границама како би тамошњи Срби стекли статус најобичнијих побуњеника, а за узврат је очекивао да ће у великим силама стећи потпору за свој разбојнички режим. Како је било трагикомично његово разочарење бедним противуступцима које су му понудили међународни преговорачи. Кад ли ће до његове свести допрети сазнање да нам санкције неће укинути док нам не отму и Косово и Метохију, Санџак и Војводину, док не испослужу одвајање Црне Горе од Србије и Србију не сведу на некадашњи Београдски пашалук. Или, док их ефикасно не уверимо да нећемо попустити, да нећемо узимати, да не дамо ни педаљ српске земље и тако не натерано велике силе да мењају своју балканску политику.

Економска политика Милошевићевог режима по дилетантзму и ступидности без премца је у савременом свету. Само су Иди Амин и Пол Пот сличне експерименте правили над својим народима.

Социјалисти су вешто компромитовали саму идеју приватизације невероватним пљачкама друштвене и државне својине које су сами почи-

нили. Челници режима су монополизисали све најупосније привредне активности и завели читав низ манипулативних нормативних рестрикција што је изазвало фатално бујање корупције.

Приватни сектор је преоптерећен ирационалним порезима са очигледном тензијом да што пре буде угушен како својом успешношћу, профитабилношћу и ефикасношћу не би ометао неконкурентне државне монополе. Тиме је сузбијена и свака могућност отварања нових радних места, астрономски порези и таксе затварају приватне фирме.

Радници су остављени без посла и упућени на принудне одморе уз минималну повчану накнаду која ни за хлеб није довољна. И пензије су бедне, касне по два-три месеца. Деца гладују, старци су без лекова, а младе жене се све теже одлучују да рађају.

Сельацима деру кожу високим порезима и смешно ниским откупним ценама.

Стандард учитеља и професора је попут просјачког, откривајући уобичајену комунистичку аверзију према образовању уопште.

Здравствени радници једва састављају крај с крајем. Сви они који желе да се заиста часно и озбиљно баве својом професијом оптерећени су свакодневном бригом за голи биолошки опстанак.

Млади људи су остављени без икакве перспективе.

Запослени у јавним службама с тешком муком успевају одржати минимум задовољавања комуналних потреба грађана, а пред очима им се дешавају огромне проневере, злоупотребе, махинације и малверзације.

Лично је Слободан Милошевић управљао великом пљачком народа кроз отимање новца од старе девизне штедње, улога у такозваним приватним банкама које су заправо социјалисти контролисали, зајма за привредни препород Србије, од откупа приватних станова, као и манипулацијом примарном емисијом динара како би се програмираном хиперинфлацијом и последње девизе извукле од грађана. Све је то усмеравао у стране банке, углавном на приватне рачуне. Кипар умало да потоне под теретом девиза које су вољом државно-финансијске мафије организовано изнесене из Србије.

У нашој земљи лопови уопште не иду у затвор. Тамнице су пуне сиротиње и болесника. Лопови управљају државом. Што је већи лопов, то је виша државна функција. Судови су до краја корумпирани и не суде по закону већ по вољи социјалистичких моћника.

Офирици и подофирици су до краја понижени. Војници и полицајци једноставно гладују. Нико од њих није у стању да нормално обавља своје дужности. Суочавају се с проблемима пуког преживљавања.

Принцип уставности и законитости у функционисању државне власти Слободан Милошевић је брутално погазио. Себи лично је присвојио надлежности које му по важећем уставу не припадају, посебно у области вођења спољне политике. Спречило је усаглашавање републичких уставно-правних норми са савезним. Спушта деловање парламентарних тела у складу с њиховим нормативним надлежностима. Српској радикалној странци је буквално украо десет посланичких мандата у Већу грађана Савезне скупштине и три мандата у Већу република. Тиме је укинуо легитимитет највишем органу власти у Савезној Републици Југославији, а додатно га је компромитовао постављајући ноторне криминалце на највише функције.

Главни посао тајне полиције се своди на надзирање рада опозиционих политичких странака, подметање интрига, ширење лажних вести, поткупљивање, уцељивање и застрашивање оних који слободније мисле и говоре. Главне политичке противнике Слободан Милошевић хапси, режира им судске процесе и утамуничује кршећи све позитивне кривично-правне прописе.

У Србији је завладао прави информативни мрак. Сви главни медији под стриктном су контролом Социјалистичке партије и Савеза комуниста-покрета за Југославију. Већ две године српских радикала уопште нема на државној телевизији, радију, у "Политици", "Експресу" или "Новостима". Сви ови медији су чврсто у рукама нове "проклете Јерине" Мире Марковић. Она лично отвара и нове идиотске радио и телевизијске програме с привидом приватних власничких односа.

Неколико преосталих независних медија изложени су све већем притиску. Власт их тера да се прикључе једноумном идеолошком хору тоталитарних и аутократских властодржаца.

Ситуација је идентична у Црној Гори. Српског радикала Аћима Вишића су утамуничили лопови и разбојници Мило Ђукановић и Момир Булатовић јер је говорио истину и отворено показивао колико је одан отаџбини и српству, правди, слободи и демократији.

Српски брачни пар "Чаушеску", Слободан Милошевић и Мира Марковић, просто је алергичан на елементарне грађанске слободе и права.

Просто као да желе да им се понови судбина њихових румунских узора, да се проведу попут последњих Обреновића, Александра и Драге. Упорно и бескрупулозно обнављају политички монополизам, доктринарну загриженост и идеолошку нетрпељивост.

Српски народ ово више не може да трпи. Време је да ту банду пробисвета најуримо да би нам деца боље живела.

Време је да ујединимо све српске земље и створимо Велику Србију.

Време је да се усправимо и повратимо част, понос и достојанство како нас се потомци не би стидели.

Време је да успоставимо модеран правни поредак који гарантује основна људска права и грађанске слободе.

Време је да створимо системске услове за опоравак наше привреде и реализацију економски просперитетног друштва на начелима капиталистичког либерализма.

Време је да успоставимо социјалну правду.

Зато вас, браћо Срби и сестре Српкиње, Српска радикална странка позива на велики протестни митинг у Београду, у суботу 17. јуна у 12 часова пред Савезном скупштином.

Позивамо вас да заједно саопштите Слободану Милошевићу да мора одмах отићи са власти, да га Србија више не може трпети, да српски народ заслужује бољи, праведнији и поштенији режим.

Захтевамо да апсолутно нико од учесника митинга са собом не носи

никакво, ни хладно ни ватрено оружје. Ако случајно код неког оружје приметимо то ће бити најбољи знак да је реч о полицијском провакатору.

Нашу снагу ћемо показати масовношћу и истинитошћу наших речи. Нећемо никакве сукобе с војском и полицијом. Официри, подофицири и полицајци су наша браћа. Војници су наши синови. У политичкој борби за власт ни кап српске крви не сме да се пролије.

Ако случајно Слободан Милошевић нареди војсци и полицији да нас нападне, ми нећемо никакву тучу. Ми ћемо сести на асфалт, прво посланици Српске радикалне странке, па онда сви остали. Ако неког тучу, нака туку савезне и народне посланике. Нас је српски народ и избрао да бисмо на својим леђима трпели батине ненародног и диктаторског режима.

Позивамо и све друге опозиционе странке чији се политички циљеви подударају с нашим да нам се прикључе!

Социјалистичка партија мора отићи са власти јер је главни кривац за све недаће и невоље које су снашле наш народ. Они који су нам ову економску кризу и социјалну беду проузроковали не могу нас из кризе и беде извести. Морају доћи неки нови и бољи. Српска радикална странка нуди нове и боље. Време је да српски радикали на државном кормилу покажу шта знају и колико вреде.

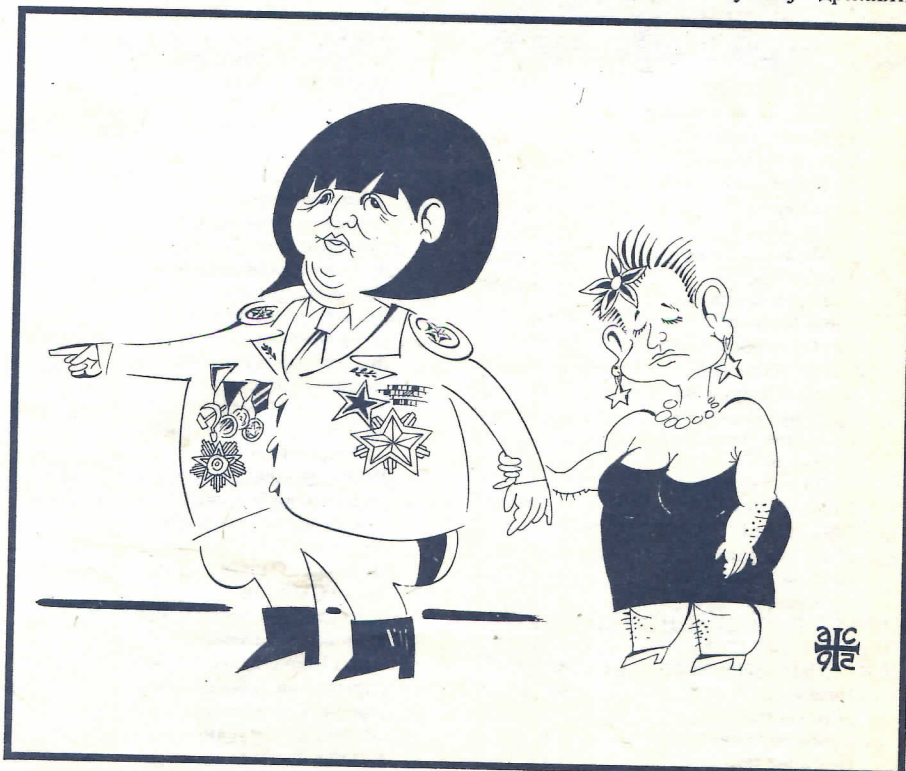
Слободан Милошевић мора пасти јер је изневерио предизборна обећања на

основу којих је пре три године стекао народно поверење. Окренуо је ђурак наопако. Променио је политику за 180 степени. Данас је у савезу са онима који су већ у старту деловали са изразито антигрпских позиција. Време је да на Милошевићево место дође човек који је пре свега домаћин у својој кући и који неће сопственој жени препунтати власт у држави, следећи своје психопатске пориве. Српска радикална странка има таквог човека!

Поред овог јавног протеста, планирамо читав низ активности на плану изражавања грађанске непослушности: генералне штрајкове, блокаде, одбијање плаћања пореза, такси, електричне енергије, комуналија итд. Успећемо онолико колико слоге постигнемо, колико одлучности покажемо, колико грађанске храбрости стекнемо.

Наши су захтеви једноставни и врло јасни. Тражимо да Слободан Милошевић одмах поднесе оставку на функцију председника Републике, да се моментално формира коалициона привремена влада, да се у року од три месеца проведу ванредни и слободни парламентарни избори и исказе аутентична народна воља, да се одмах ослободе сви јавни медији и буду равномерно доступни парламентарним странкама, да се моментално уклони блокада на Дрини, да се обуставе сви међународни преговори док нам велике силе не укину санкције, да се неослотно приступи уједињењу свих српских земаља, да се увведе владавина закона и одговорност власти, да се сузбије државни

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел
Генерални директор:
Александар Стефановић
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
Заменик главног и одговорног уредника:
Петар Димовић
Редакција:
Јадранка Шешел, Рајко Горановић, Момир
Марковић, Мирослав Васиљевић, Наташа
Јовановић, Александар Вучић
Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић
Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић
Техничко уређење:
"АБЦ-ГЛАС"
Штампа НИГП "АБЦ-ГЛАС" д.д.
Влајковићева 8, 11000 Београд
Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд
Рукописи се не враћају;
Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар
средстава јавног информисања Министарства
за информисање под бројем 1104 од 5. јуна 1991.
године. Министарство за информације Републике
Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење
број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра
производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1.
алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез
по стопи од 3%.
Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

криминал, да се рационално на либералистичким принципима уреде привредне активности, да се равномернијом расподелом побољшају социјални услови најугроженијих слојева становништва, да се створе услови да Велика Србија буде држава економског просперитета и социјалне правде.

У суботу 17. јуна показаћемо да Србија не спава тако дубоким сном како се безумни властодршци надају. Уверимо их да је кунуо час и дошло време да се положи рачуни за очајно стање народа и државе! Слободарски српски дух неће трпети неокомунистичке лапше! Слободе ћемо имати онолико колико смо у стању да сами освојимо.

Демократија ће победити јер је демократски дух у нашим срцима. Разум ће тријумфовати јер је већ одавно овладао нашим главама. Грађанска храброст је јача од властодржачке самовоље. Победићемо јер већ одавно немамо шта да изгубимо! Србија је вечна док су јој деца верна!

ЖИВЕЛА ВЕЛИКА СРБИЈА!

Председник
Централне отаџбинске управе
Српске радикалне странке
др Војислав Шешељ

Заменик председника
Српске радикалне странке
Томислав Николић

Генерални секретар
Српске радикалне странке
Александар Вучић

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
Маја Гојковић

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
др Никола Поплашен

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
Ахим Вишњић

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
Ранко Вујић

Председник
Извршног одбора за Србију
Драган Тодоровић

Председник
Извршног одбора за Црну
Гору
Драго Бакрач

Председник
Извршног одбора за
Републику Српску
Никола Шпирић

Председник
Извршног одбора за
Српску Крајину
Бранко Војница

Главни секретар
Стево Драгишић

Главни секретар
Милишко Газдић

Главни секретар
Драган Јовановић

Главни секретар
Ратко Гонди

САВЕЗНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У ВЕЋУ
ГРАЂАНА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ
САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

др Ранко Бабић
др Бранислав Блажић
др Милан Бачевић
Милан Веселиновић
Чедомир Васиљевић
Маја Гојковић
Петар Димовић
др Милорад Јеврић
Звонко Крстић
др Боровоје Костић
Зоран Красић
др Пантелија Миличић
Ратко Марчегић
Драшко Марковић
др Ђорђе Николић
Слободан Петричевић
Слободан Станкић
Филип Стојановић
Новак Савић
Јован Савић
Милун Терзић
др Рада Трајковић
др Војислав Шешељ

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НАРОДНОЈ
СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Бранислав Вакић
Никола Васић
Војин Вельковић
Божидар Вујић

др Стеван Вукајловић
Александар Вучић
Ацо Гајић
др Војислав Димитријевић
Мирослав Дерета
Стево Драгишић
Мирослав Драмлић
Александар Ђурић
Сава Жарков
Живорад Јеремић
Љубомир Краговић
Милован Константиновић
др Жива Ладичорбић
Лазар Марјански
Милорад Мирчић
Игор Мирковић
др Станислав Момчиловић
Душан Николић
Томислав Николић
др Мирослав Пешковић
др Марко Павловић
Раде Павловић
др Радомир Поповић
Милован Радовановић
Драгутин Стамболић
Драгољуб Стаменковић
Зоран Суботић
Александар Стефановић
Јовица Стојменовић
др Станко Студен
Јоргованка Табаковић
Драган Тодоровић
Живорад Тросавић
Елвира Фекете

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НАРОДНОЈ
СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

Драго Бакрач
Ахим Вишњић
Милишко Газдић
Илија Дармановић
Љубомир Илић
Милош Кустудић
Славко Лончаревић
Љубомир Ђировић

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НАРОДНОЈ
СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
КРАЈИНЕ

Бранко Војница
Зоран Белдар
Милан Брдар
Милан Булајић
Милорад Буха
Станко Вујановић
Ранко Вујић
Васкрсије Вуксановић
Душан Гашић
Ратко Гонди
Душан Јакшић
Ђуро Подунавац
Симо Рајишић
Милан Танкосић
Бошко Ђурковић
Милорад Јемић